

శ్రీ
సోమేశ్వరస్థవము.

మన్నవ సరసింహకవి
ప్రణీతము.

శ్లో 693
అం నం 9247

3 JUL 1923

శైవాలి రజత ముద్రాక్షరశాలయం

కొమ్మూరి వెంకట్రామశర్మచే
ముద్రింప బడియె.

1922.

పెల 0-2-6.

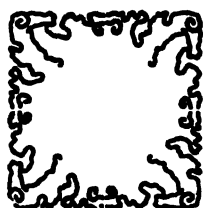
పాఠ్య ప్రాంతము.

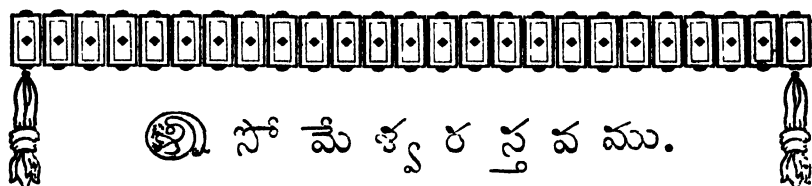
పీఠిక.

మన్నివాసమగు గుంటూగుజిల్లా మన్నవ గ్రామమందు వేంచేసి
యున్న శ్రీ చెన్నకేశవస్వామిపూజని యేకప్రాసమున చిత్తవిస్మృతి
యను శతకమును పూరించిన మీదట అచ్చట వేంచేసియున్న
శ్రీ సోమేశ్వరుని యొకానొక కాలంబున భీతిజెందినవాడనై తన్నివా
రణమునకై వేడి యిందలి 25 వ పద్యము చెప్పితి. ఆ భీతి వెంటనే
ఊరిగినందున యేకప్రాసమున నీ శతకమునుకూడా పూరించితి.
యిందలి గుణమును విద్విజ్ఞులు నిర్ణయించెనని నమ్మెదను.

మన్నవ.

మన్నవ చరసింహం.

శ్రీ సోమేశ్వరస్తవము.

మ॥ స్థిభక్తిగృతి చెన్నకేశవునికై జత్తస్మృతిగోరి బా
 ధుగమా వైలినిఁగూర్చి గుంకఁ గృతినాధుంజేసి నీపేర న
 తరచుగా సత్కృతిఁ జెప్పఁబూనితిని మోక్షుఁబిచ్చి రక్షింపవే
 శోదభద్రద్యుతిదేహ మన్నవ నివాసా! యీశ! సోమేశ్వరా! ॥

మ॥ ధర్మణి నీకును సకల సత్కునకు భేదముండు నల్పించి
 కొండలు వానరుల సల్పకేర్పడి రస దైవగుండవై యుంట ని
 స్వయం ము కొక్కటి నే చుటందు నెఱిగో బూని గు స్రాంతి
 లుండు ॥ [ముక్

మ॥ సరస బుద్ధిగ్రాలు సేనియల నాన్వరింపగా లే తా
 బునువుల ముగ్ధులందు భేదగతిసేసి పూజుంపగాలేక దు
 ర్గర స నా మహాటవిండ్రికి నీ ప్రాకెల్లు చేకూరుచో, 3

మ॥ హేమగుంగానక వింపలోడవిలి క్షతిగజెందు కాని బు మా
 దిని బాచుటవినుంటి నేతిని ముక్తి గూర్చుదో యింక నా
 తిమే ఘోరభవాద్ధివీచికల సు సల్పకల్పబులకా శరద ॥ 4

మ॥ సకలపాప నిర్మలమైన తనువు భావించు సత్వమ్ముగా
 స్థిరమై స్వయం దానయె వెలుగు జ్యోతింగూర్చి యొక్కింతసే
 పరయంజాలదు నెమ్మదిగెఱుల సాహయ్యంబుఁ గావించెదో ॥ 5

మ॥ అరయ్ నేననుభాగమీతనువునందావంతయు లేదటం
చెఱుంగంజాలితి దీనినామనమునం దేరితి బంధించి సు
స్థిరమా మోక్షుడంబుగూర్చెదో భవచ్చిత్తంబె నాభాగ్యమా॥౯॥

మ॥ తిరుగ్ నేరిచె రేల్పవల్లు చెడువృత్తింబూని చిత్తంబినుల్
చిరియింపంగననేర ముక్తి ననుచున్ సంకల్పరాహిత్యమా
వెరవుంజూచెడ నీవుఁ దోడ్పడి కృపఁ బ్రేమించి రక్షింప వే॥౧౦॥7

మ॥ మఱిపోక్కండు తగుల్పజ్ఞున్ మదికి నాత్మధ్యానపారాయణై
క గతిన్ సంచరణంబొనర్చు లజ్జిఁ జగ్రంబట్లు కాలంబుతాఁ
దిరుగ్ మోక్షముగదుటట్టులని ధీతిజెందియున్నాడనో॥౧౧॥8

మ॥ సిరులొప్పరిన రాజ్యమబ్బిన యశిశ్రీలన్ విజృంభించినన్
వరసంతానకలమ్ములందినఁ దుదిం బ్రాణప్రయాణమ్ము చే
కుసువేళన్ వెనువెంట గాఁలవె కోస్కుల్ మోక్షముగూర్చునే
శరద॥ 9

మ॥ నోజన్మగులభంగచెడఁచు మదిలోనఁ స్పృహజెడఁచి
హిమే జన్మము మృత్యువు విడి పరబ్రహ్మైక్యముగజెందు నా
వెరవు జూడనిదీవి పాపజలధి వేమాగు ఘోషంపదే॥ ౧౧॥ 10

మ॥ పరనాహయ్యముఁగోరునంతట జరాభాగంబుచే నోకి
గొఱకాకుడిన నాప్తవర్గములపైఁ గూర్చిన్ విడఁ లేకి దు
ర్భరజన్మాంబుధి గ్రుంకుటవి నుండ నీబుధగజెలుల్ బాడెదో॥
శరద॥ 11

మ॥ గొఱియన్ బెబ్బలిపట్టుకెవడిని లాగుంబ్రాణులన్ మృత్యు
వాతతో దీప్తవంబగు శాధలో మునిగి చింతంజెందుటన్ నీదుసం
స్మరణంజేయుట దుర్లభంబుగన మోక్షం బ్రేక్షయంగూర్చెదో॥౧౨॥

మ॥ వెరవుంజూపక పొమ్ము మోక్షమునకై వేమారు ప్రార్థించినన్
జరయున్ మృత్యువుఁ బాటదోలఁగల నీచారిత్ర్యమేమూలనే
నిరహస్యమ్ముగదాఁచఁజాలవనుచున్ నిక్కమైతింగించెదన్ ॥శర॥

మ॥ మరుదాకాశములన్ జనించి మది కామక్రోధమోహదులన్
మరగ్గజన్మశతాలనుండి యింక నామార్గమ్ముఁడప్పించి నీ
చరణంబుదునఁగట్టివేయఁగలయోజన్ వేగఁచెల్పంగదే ॥శరద॥ 14

మ॥ చెఱువుల్ ద్రవిష్టస దీనమానవులఁ బోషింపంగఁదాఁబూనినన్
విరులంజేరిచి పూజసల్పిన మహా విద్వాంసుఁడైనన్ భవ
త్కరుణలేశములేక మోక్షపగము గైకొంటుకున్ శక్యమే॥శరగ॥

మ॥ మొఱులాలించిన యాతభక్తతతికిన్ మోక్షమ్ముఁజేకూర్ప నీ
సరివారెవ్వరు లేరటంచ నడియాసన్ మొక్కుచున్నాడ నా
వెఱుపుదీర్చఁగజన్మబంధవితిన్ భేదించిరక్షింపవే ॥శరద॥ 16

మ॥ సిగులెంతో పాలుపొందకున్న నినుఁబూజింపంగఁ బుష్పంబులున్
దొరకన్ నేరవు శాంతిఁ జల్లయనుచున్ దుర్వాదముల్ పూని సో
మకులైకొందఱు బల్కునేర్చిరెడలో మన్నించినం జాలదే ॥శరద॥

మ॥ సుపుల్ నెట్టుచునమ్ము రేల్బనలు దుర్వాప్యపారముల్ బూని యీ
సరణిఁ మెల్లఁగఁద్రప్పి వేముటకు నీచారిత్ర్యమున్ వ్రాయఁగా
దొరకొన్నాడను బల్కు లేనియల భక్తుల్ గ్రోలఁగానీయవే॥శరద॥

మ॥ పరికింపంగ మనీయజీవితము నీపంచేంద్రియోన్మాదమే
చెఱిచెగొన త్వదీయదివ్యపద రాజీవౌషధి నాహృదం
తరసీమునవభక్తిపూరములతో దట్టంబుగానాటెదన్ ॥శరద॥ 19

మ॥ గిరులాబిండిగఁగొట్టునట్టి భుజశక్తింగల్గి శోభిల్లినన్
 సరనాధాభివిగీలుబొమ్మలగతిన్ నాట్యమ్ములాడించినన్
 సిరిఁజేబట్టిన భక్తిలేనియెడ నీచే శిక్షలంబొందడే ॥శరగ॥ 20

మ॥ దురితంబేక్రియఁగల్గునో సుశ్చితసంగనోహాబెటుల్ కూసెనో
 అయింజాలకపోయె నెమ్మనము బాల్యాననచేవిని దు
 ర్బిగ సంసారమహాట వినిడితి నీ నాపెట్లుచేసూచుచో ॥శరగ॥ 21

మ॥ ఇరులాశాసన దోలి లోకమున కెంతేమోదముగూర్చు నా
 సరసీజాప్తునీతి ఘోరతర సాసారాబుధింజక్కి యే
 తెలుపుగాననినాకు జ్ఞానమయమూ తేజాబుఁగూర్చుచో ॥శరగ॥

మ॥ పరిశీలింపఁ నిందియాదులెపుడు బంధమ్ముజేకూర్చు
 త్వీవృత్తిజనుచు డ బు డమిశోత్సాహాబుశో దాని వే
 మరుభోగించు గుణ ప్రమత్తుకము రామార్గా జెనుకూనైదో
 ॥శరగ॥ 23

మ॥ ద్విగదగొక్కెడ తొమ్ముపైఁగిడి మదోద్రేకమ్ముమైద్రోక్కెనన్
 గిరిపైఁగిడి శరీర మెల్ల నటకుల్ గీల్కొల్పఁగా దుల్లినన్
 మరణాబంధు జనించుభాధఁబుడికింపబోల వేనాటికిన్ ॥శరగ॥ 24

మ॥ భగవత్ భీతినహించి యిట్లనుటగా భావింప కెంతేము
 గరుణానీసనీవాసు లేరనియెడ గాంగ్గించి యున్నాగ ని
 త్తజ్ఞ గాకుంగల యార్తిపోనడచి ముద్యల్లీలరక్షింపవే ॥శరగ॥ 25

మ॥ వెరవొక్కఁడు దయించెనేటికి మహాపీధికి విచారంపఁగా
 మరణాబుధవముందొటంగడ మమాత్మా సర్వభూతాన్నియం
 చెటుంగ న్నేర్చి సమస్తభూతముల నెంతేనిదయంజూచుచో ॥శరగ॥

మ॥ వెఱపుదీ ర్చెద వేని నీకుఁగల ప్రావీణ్యము లోపించు నే
శరణార్థిఁడయఁజూచితేని నిక్కై శ్వర్యముఁ గోల్పోదువే
నఱదగబోయెనె నాదు ప్రార్థనలు దెల్పఁ నోచివోకుంటినే ॥శరద॥

మ॥ పరమామ్నాయము వల్ల వేసినను శుంభద్యోగ విద్యోన్నతి-
మరగఁజాలిన యజ్ఞముల్ సల్పినఁ మానుబెదందాల్చి నం
దిరమేనఁ నననేరకున్న భవబంధముల్ వడివేపఁగా ॥శరద॥ 28

మ॥ నిసింపందగు రజ్జుబంధనము నిర్ణీదప్రభావముచే
బరిమార్పందగు చుట్టికొన్న పులుగ బ్రజ్ఞావిశేషముచే
పరగఁ విప్పఁ ద్రుంపనేరకగు రాశాబంధ సుదోహము ॥శరద॥

మ॥ కౌముల్ పెచ్చిన పాగుముల్ విరిగిన రాముంబు శుష్కించిన
చరత్యస్తాతురంబు హేపలిడి దుర్వార ప్రతాపోన్నతి
బరువుల్ నెప్పచుగాన దీనిఁ దిగింప శక్యమెట్లొ దే ॥శరద॥ 30

మ॥ శిరధుల్ మేరలు మీఱిపాటిగన జగ్గునాత మొక్కుమ్మడి
ధానిఁ మ్రొస మిన్నుమీఁగి నెడై యెంబు రవ్వంతయు
తెలు గన్ నేరదు చిత్తివృత్తిని నిరోధంబూను సుజ్ఞానికి ॥శరద॥

మ॥ ముఁణగొండు భవగొండు కలవీ మామూలకొనిభిక్ష
మఁణగొత్తుకు లేటఁచెఱుగు నామాన్యము జన్మంబునుం
గొను నెని కర్మముల్ సలిపి తామోక్షాననిజేరెను ॥శరద॥

మ॥ సిగులంబాసి సతీసుతాది జనులఁ కీయంచు నిర్దించి భూ
ధానీమఁ నివసించిని-దలంచునా ధన్యాత్మలంచెవ్వరో
ఎరముగో గోదెదలంచు వింటినదియు వ్యామోహమంచెచో
॥శరద॥

మ॥ దురభిప్రాయములెల్ల నెంచునొకచో తోషించు వేటొక్కచో
పరుషోక్తుల్ పచరిమనొక్కతటి దర్పంబూను నింకొక్కచో
స్థిరవృత్తి నినుఁజూడనొల్లదు॥దా చిత్తంబుఁబొందించిన॥ శ్లో ౨౫॥

మ॥ గురువుల్ జెప్పిన జెప్పనిమ్ము నినుఁగన్గోచాలు మార్గమ్ముఁ
దామరిషడ్వర్గ మడగఁ నేరకయ విద్యాబాధముఁ బాయకే
ర్పరు లెఱ్ఱాదురు దీనినన్యులడఁగి పశ్చాత్తాప మెట్లయ్యెడి॥ శ్లో ౨౬॥

మ॥ నిరళంబు భవదీయదిన్యతముల్ నేగొప్పఁ గాఁబట్టి దు
ర్భరి జన్మాంబుధిదాటఁచెచితి మన్త్రాగల్భ మింకేటికి
తిరలఁజాలక నిల్చెదీవికిఁగిమిఁగి సాగునే భోగముల్॥ శ్లో ౨౭॥ ౩6

మ॥ పురువు మెక్కును భేకిభేకమును దాఁబోకాప్పు సర్ప
బికంబరిమార్పు భుజింబుదార్మ్య మొకజీవప్రాతముద్రుసగా
ఒరగఁ వేఱొక జీవకోటి దియకావాసంబు లేదెచ్చట॥ శ్లో ౨౮॥

మ॥ గురుశుక్రూషయొంద్రి బోధవినింగ్రోధాదలఁబాసి
నక సరకంబు సమకూర్పఁజాలినమది నానాటికి నేర్పుగా
స్థిరవృత్తి నిలుపఁగజాలు నతఁడే చేపట్టు మోక్షాంగన॥ శ్లో ౨౯॥

మ॥ పరులక దూరక ధర్మముల్ వినుచుఁ ప్రాప్తిబైన లేశంబుచే
గరమానందముఁ జెందుచు మదిని గుర్చానంబులంబాయుచు
గురుల సాధుల బూజుల్లు నతఁడేగు దివ్యలోకాభికి॥ శ్లో ౩౦॥

మ॥ పురముల్ ఘోరనశ్చదేశములగు మున్నీరులింకు నిశా
కగుడు భానుడు మాన్పుఁజెందెనది కంఠాల్ముది లో
కంబుల స్థిరమైనదగు తేజమెల్లడల నక్షీణకాశోన్నతి॥ శ్లో ౩౧॥

మ॥ స్థిరభావంబున నెద్దియేని మదిలోఁజింతించి యన్యంబిక
 స్మరియింపందలపోయడేని యతఁడా జన్మంబగుంగాననీ
 చరణద్వందము నాశ్రయింతు నెపుడు జన్మాభిదాటింపవే ॥శరద॥

మ॥ పాతాళంబు లభిమంగల్కినొసగుర్పన్ నేర్పులేకుంటచే
 గరితోపంబుఁగొను రక్షణమునల్పశక్తి లేకుంటచే
 చెరపున్ గుఱము నెట్టలేవిధనను నిర్జింపలేకున్నచో ॥శరద॥ 42

మ॥ సిరులెట్లేనియుఁ బూర్వపుణ్య ఫలసంసిద్ధిం గ్రహించుట
 సిరివేకూరెంటన్న పుణ్యఫలముతో క్షీణించి నట్లాటచే
 మరలన్ గివ్వనియోముం నలుప కేమంబూనుఁ బ్రాజ్ఞుడిలన్
 శరద॥ 43

మ॥ పురుషార్థంబుల ధర్మమోక్షములకే పుణ్యాత్మలో నూటికొ
 క్కిరు యత్నింతురింక ర్థకామములనన్ గంఠిత పేరానతో
 ననున్ నేరుచు లెక్కలేల ధరలో నాబాలగోచాలమున్ ॥శరద॥ 44

మ॥ మఱిపొక్కతయుఁ జూచి సరిమాత్తధ్యానవారాదుడై
 శరతిఁ గ చరణబొప్పించి ప్రాజ్ఞవాతమిదృశ్యమున్
 నిశించు గలఁ ప్పవస్తువివేచి నిర్జించుచంకంబునన్ ॥ శరద॥ 45

మ॥ పంపింన్నన్ పడిఁజుట్టుగోధరఁమున్ బాధుప్రజంబన్నఁజె
 చెప్పరఁద్రేమిందు హాసి మనీనులనింక కీలకప్రముల్ గొప్పదా
 నొచ్చుచున్ దేవికి కేచి చిత్తిమె యింక భేదాత్మిందాలెచ్చున్ ॥శరద॥

మ॥ అరియగజాలము ఘోరఁగుసృతిని నిద్రావస్థలోన ప్ప
 ముంఁడెవ్వేళ జంబుకిల్లయని యామాయంగనున్ జూచి నా
 నొమోగుని లెత్తి ప్పచ్చి జలూకామీన జంతుస్థితిన్ ॥శరద॥

పరసాహాయ్యహహర్నిశంబుగొని యెవ్వారెట్టికార్యంబులన్
జరియింపందగుగాని నిన్నుమదిలో సంధించి యాచంద సా
గరమందోలలనాశువారలకు నేకాంతంబై మేలయ్యెడిన్ || శరద||48

తఱుగుగాదె కులాచలాబులిక నిశ్యంబొక్క పాపాణమున్
ఎఱుంగొట్టి హరింతునేని యులె వేమారు నీనామ సు
స్మరణాభ్యాసముచేరహింపందగు గోష్ఠగావహదోహమున్ || శర||

మ|| సరితోషించెనువేళ నొంహులభ్రో భాషించుకాలంబునకొ
జరియింపందగుపట్ల నీదుపదికంజాతమ్ము మచ్చిత్తబం
భరవెట్లైనియుఁబాయకుండు స్థిరభావబిచ్చి రక్షింపవే|| శర|| 50

మ|| పరలోకంబననేమొ కింకరులికఁ బాధించుచేమో మహా
త్తిరమాశిక్ష విధించుచేమొ యింక నేతద్వార్త లెట్లున్ను ము
మ్మరమై కీతిజనించె గర్భనశ చేమాశ్రయింబుమాహించినన్ || శర|| 51

మ|| చెజసాలాబడి కుంకుననిగతిన్ స్వేచ్ఛన్విసర్జించు దు
స్తరదుర్లంధమయ్యబులై మలమూత్రంబుల్ మెయిన్సోక వే
మసు ఘోషిపుమనుడు గర్భనశ సామాప్యంబై జీవాత్మకున్
|| శరద|| 52

మ|| పొలంజాలక నిల్వోరక నిలంబుగర్భకూపంబులోఁ
దెరువుందెల్పెడివారులేక బహుళార్థింజెంది యెప్పుడు దా
మఱనన్ సర్పనదెట్లా గర్భనశ నీమాయాప్రభావంబుచే || శర|| 53

మ|| ఎఱుగంజాలక యేకజాతి శతమతైభగంబులంగాస్కగా
స్థిరభక్తిన్సమకూర్చి మోక్షపదముం జేకొంటకై చూచితిన్
భరమైతోచెను కార్యమిన్వ్రతము నేభంగింబొనర్పించెదో || శర|| 54

మ॥ పరమానందముఁజెందఁగేబుధులిటన్ భావంబులాలించుచో
ముసుపుంజూపరె సత్కవుల్ రసమిటం బోషించుటల్ గాంచుచో
వెఱసింకేటికి నీవనాదుమదిలో వేంచేసిపల్కింపఁగన్ ॥శరద॥ ౮౮

మ॥ సరమోదారతఃకుణ్యకర్తము లొసర్పంబూను ధర్మాత్ములున్
దురితౌఘంబులఁబెంచనెంచెడి మహాదోషాత్ములు ముల్గులు
త్తరజన్మాంబుధిఁగ్రుంక భోగముమాత్రం బొల్పు భిన్నాకృతిఁ
॥శరద॥ ౮౯

మ॥ అయ్యున్ వింతలసూక్ష్మదేహమది స్వప్నావస్థయందెట్టుబో
భింగున్ వేసట చేనియుంగనక యీదేహంబు జాగ్రద్దశన్
విరిగెదెదు సుషుప్తియగిది యిటుభేదింప వస్థాత్రయిన్ ॥శర॥ ౯౦

మ॥ మొఱుక్కులొక్కశిఖామణి సమముగా మోహంబుధిం గ్రుంకిదు
త్తరజన్మాకి నింధనంబగుచు నిస్త్రాన్ద ప్రభావోన్నతిం
బిరగజాలిన వాసనాతతిని సంపాదింతు ల్లవ్వడున్ ॥శరద॥ ౯౧

మ॥ పిగులంగూర్పఁగఁజాలునట్టి కిశలార్జివంగ బంధంబు ము
ప్పిరిగాఁబెంపువహించి మోక్షపదిమున్ వేయేండ్లకుంజేరనీ
కరికట్టగల వంచెఱుగునతఁడే యీగుండుగా నొప్పెడున్ ॥శరద॥ ౯౨

మ॥ సిరులుఁబుణ్యము లెంతకూడిన వెంకటేశ్వరించు భోగింక న
స్థిరమున్ కాలవశాబుచే చడఁగు నక్షీణప్రకాశోన్నతి
బిరగజాలిం పొనరంబుల నశ్వత్సైఖ్యమున్ మొప్పడున్ ॥శరద॥ ౯౩

మ॥ దురితాంబుల్ పొసరించినాడ నీక నాదోషంబులంబాపుమా
చెఱుంగంగల్గుట లగ్గుకాదనుచు నెంతేనికృపావాదిమున్
నరపాచారికి కొంపట్టి వినుతున్ నింద్యంబుతాఁబట్టులో ॥శరద॥ ౯౪

1. పురువు వాయువునందు సూక్ష్మగతనోష్ణవాని శ్వాసానిలం
 బురహింజేర్చును నిర్భయము నిరసేపుణ్యాత్మలుంశాపముం
 బొరయన్ నేరరటంచుబల్కు జనుచేబుద్ధివిచారింపగా ||శరగ||

వగయోగీంద్రులకేనిదోషని నినుం బ్రత్యక్షిమానట్లు వే
 మరుఁగార్థింపుచునుగట్టిగై కొనుమిఁగి మాటాడలేనట్టి శా
 లురుతిం దాహిమిగుచి తజ్జనని నేలుగుహర్షుచందంబున ||శర||

మ|| పరతత్వమ్ము నొకించుకేని మదిలో భావించి లేకుంటుచే
 చెలుంగుచాలచు పామరుగ మదిలో నెంతేని సగలముల్
 వెరున్ జన్మలతావితాము లిఁకఁజెగిపోదు నగచాత్మలో ||శర||

మ|| పరులన్ నొవ్వఁగఁజెయుచట్టి పురువు బంధువ్రజంబున్ నిరా
 కుణియూను నిలఱులున హితపరద్రవ్యాపహక్రియా
 పఠన్ పీడనివాడు గుధవితతి గాయన్ లేనన్నడు ||శరగ|| 65

మ|| పరతత్వమ్ము నువాస్తినెను మదిలోభక్తి కామాది
 దుర్మరి పిచ్చర్థమింక నెల్లలను దర్పస్ఫుర్తి నొవ్వరు భూ
 నునుగించి ప్రశంసేయుపుడొక తత్తిరేకింకరు ||శరద|| 66

మ|| ధరణి మితాద్రోగ్గోక్కుని విద్యాబుద్ధులందట్టి నే
 ర్పురు లెవ్వరిని నిన్నుగొన్నట్ల కభ్యాసంబుగఁవిడిచి
 కురు మోక్షిం బటుకానిదో దెలివిలాగున్ గుధవారాశి ||శర||

మ|| పరతత్వమ్ములరా బుద్ధికుహరవ్యాకీర్ణమైయుండు నే
 ర్వులై నిద్దుఁజొందువానిదరిఁజేగ నేనవేనాటికన్
 జరయున్ మృత్యువు జన్మకర్మగల మాశాబంధ స దోహమున్
 ||శరద||

శ్రీరకాబ్ధిబడద్రోయు నిగ్ధియములక నానాటికి నేర్పుగా
స్వవత్తిగుదియించి జ్ఞానపదముం జేకొంటుకై యత్నముగ
నెరపంజాలనియట్టి ధీమతులనేనిం గల్పకల్పంబులక ॥శరద॥ 69

పొరయుకజవుడు పూర్వకర్మఫలముల్ గోగింపజేహంబున
త్తతిబుద్ధింద్రియ మాగ్ధలంబులను బొందంజాలు నూహల్ వెనక
దొగలగజేయగఁ గామగుండెదను సంతోషించి భోగించెడుక
॥శరద॥ 70

గురుబోధామృతమానుచుక గుగుతరశ్రోధాగ్నిజల్లాప్సిత
నిరతంబుక భవదీయదివ్యపదిముక నిల్వోపిచూడంగ నె
రస సంసారపయోధివీచిల సంరంభాత్ములేనాటికిన్ ॥శరద॥ 71

స్థిరభక్తిబడద్రోయు విస్మృతియెఁబుగ్ సిద్ధంబుగానుండు న
క్కిరణి బల్మగుడోచు గాన స్మృతియొంకి నీందధ్యాన ల
త్పరుల విస్మృతిగా చు మీగ్గాను చురుకాటిగా చు వోక్రియక
॥శరద॥ 72

॥ ఎఱుకకేచ్చిన మోక్షస్థములలో నెఱేని దుష్కృత్యముగ్
నిరసింపదలపోలి యన్యములకేచిక నిష్ఫలాపేక్షగా

కి - త్వమ్మున నిల్చియెల్లపు వొందరగజేను మోక్షావనిక ॥శర॥

ప్రతిష్ఠాపై భవమందినక నితయై పొల్పొనిక మున్నుదా

నిహింపగార్చిన పూర్వకర్మఫలముల్ పుంజభవింపగఁ జే

నానూపములగ చెఱుగఁదగుఁ బ్రాజ్ఞుండాత్మ విద్యోన్నతిక

ద॥

74

శీలింప భవత్స్వరూపమది శుంభద్యోగ విద్యారతిం

మంపంగల మోనులందువలె నీ సంసారవారాశిలో

నెఱుగగానని పామరాళియెడలక దీపిచు దివ్యాకృతిక ॥శరద॥

మ॥ పెరిమ౯క్షీరములెల్లవేళలను సేవింపంగ సత్త్వమ్ముచే
కురుమాసీంద్రులకింక సర్వములొగింగ్రోల౯ విషంబబ్బు న
క్కరణిందెల్వయు భిన్నరూపముగు నజ్ఞప్రాజ్ఞ దేహాదుల౯
॥శరద॥

మ॥ పరథాన్యాయులఁదస్కరింప మదిలో భావించి తన్వార్గముల్
పరిశోధించుచు నాత్మబంధువుగతి౯ భాషించు చోరక్రియం
బరత త్త్వమ్ముననిల్చి జ్ఞానివిషయవ్యాపారిగాఁదోఁచెడు౯॥శర॥

మ॥ కరపాదాగ్రములందు శీతము మదిగిగంపంబునెమ్మేస ము
మృరమా చెమ్మటలుదృఢించుతటి నుష్కదివ్య పాదారవిం
దరసంబాని తలంఁజాల నిపుడుదృశ్యలీల రక్షింపవే ॥శరద॥

మ॥ సిరులేపాకుకొలంది ధర్మపథముంజేపట్టి ప్రాజ్ఞుండు సా
దరభావంబున దీనులందనిసి పొంద౯ నేర్చు స్వగ౯మ్ము౯ బా
మగు౯ డాసంగొని దుర్గతింబొరయు దుర్మాగ౯క్రియా లోలుఁడై
॥శరద॥

7

మ॥ పరమార్థంబునుగన్న ప్రాజ్ఞతతికిం బ్రాణప్రయాణమ్ము చే
కురువేళ౯మదిస త్త్వముంబొరసి యాబ్రహ్మాదు లేవేళల౯
స్థిరభక్తింగొనిఁచూడు నీదుఁదముం జేర్చు౯ మహిమాద్యత్సౌప౯
॥శరద॥

8

మ॥ పరమానందమునిచ్చు నీపదమునం బల్మారుఁగ్రీడించు నే
ర్పరయ౯లేని జడాత్మసంచయ మసత్యంబైన నారీజనో
త్కరలీల౯ విహరించుఁబాల్లొని సుధంగైకోని చందంబున౯॥శర॥

మ॥ పరమప్రీతినిఁజెంచుచున్నశిశుల౯ బంధువ్రజంబు౯ సతి౯
చిరకాలంబు మదీయులంచు మదిలో జింతించి బంధంబు ము

ప్వరిగాఁబెంచెడి పామరుండు గనునే వేయెండ్రకేనిన్ నినున్
॥శరద॥

82

మ॥ అరయన్ జారుఁడు గోరుచుండు జనశూన్యంబై నదేశంబున
క్కురణ్ణి మౌనియుఁగోగుచుండును రహస్యస్థానమందేని ని
ర్వరకుం గోర్కి సమంబెకాని ధలముల్ బొల్పున్ విభిన్నాకృతిన్
॥శరద॥

౨౩

మ॥ పరమాసక్తివహించి బాహ్యవిషయవ్యాపారముల్ జూడఁగా
మరగంజాలు మనోద్వేషముఁబటు సామర్థ్యంబుతో నీదుమం
దిరమన్ దీమునఁద్రోయకున్న సుఖయై నిద్రింపలేడెవ్వడున్ ॥శర॥

మ॥ చిరుతాళంబులఁజేతఁబూని విబుధశ్రేణుల్ ముదంబందసు
స్వరియుక్తంబుగ నీపయింబదములంబాడంగ నభ్యాసత
త్పరతిగన్న వృథాశ్రమంబెయగుఁజి త్తంబన్యవృత్తింగనన్ ॥శరద॥౧౪

మ॥ పరులొక్కుమ్మడి భక్తశేఖరునిగా భావించువేషాదులన్
ధరియింపన్ ధలమేమి నీదుపద పవృథ్యానపారాయణై
కిరతింగాలముఁబుచ్చువారల కయోగ్యంబుల్ గదే వేసముల్ ॥శ॥

అరయన్ బ్రహ్మము నిత్యమన్యయమ హుత్యంబప్రమేయంబుగా
ఱిఁగంజాలి శరీరమన్యమని తానెంతేని యూహించునా
వరయోగీంద్రుఁడు పొందనేరడిక నేపారభకర్తాదులన్ ॥శరద॥

॥ నిరతంబున్ మదిసీపయిన్ నిలిపి నిర్నిద్రంబుగానొప్పు కే
ర్పరులౌ వారలరణ్యమందు మనినన్ గ్రామాదులన్ నిల్చినం
దొఱుగన్ నేరరు చిత్తవృత్తిని విపత్తుల్ పైపయింగ్రమ్మినన్ ॥శర॥

మ॥ పరిమోక్షప్రప్తిః ది మ్మైసంగుమది తాఁబొచత్వముం బొందు వో
 నిమోస్వస్థిః మునిచ్చు నీమింగు కాకారంబు భావించు వో
 నగయగజాలదొకప్పుడేని భవదీయంబైన నివ్యాప్తిన్ ||శరద॥89

మ॥ ఉరుసామర్థముఁబూని బుద్ధితలపోయున్ సర్తమానక్రియల్
 స్మరియించున్ స్మృతిభూతికాలఘ్నానియల్ చచ్చించుభావిక్రియా
 పితన్ చెమ్మనిష్కణ్డయెల్లపును శాంతిలవర్తి చెడు ||శరద॥ 90

మ॥ పరిలూజుడొక నీక హోకుడిల సల్పిచ్చేచ్చు దుష్కృత్యముల్
 పులన్ నొచ్చునీకలొకకుడు ద్రవ్య బుగొనుగాని మ
 ర్వురు దోషాబుండు నలులులేయన చుఁ దెల్పునేచు క్షాన్త్యతిన్
 ||శరద॥ 91

మ॥ పరిణామగ్న భయబుగొనఁచి కేమగొన్న నుచ్చత్పదా
 బుహుగర్వించు నాశ్రయ చుంబులన్ మోక్షాంగినానింగినా
 సిని శాంత్యైష్ట్యశాంతి లంగ జేయవగా నీయత్ప్రపాప్తిచే ||శరద॥

మ॥ మోక్షలింగ విరమింతుడు తన పుణ్యనామ సప్తస్థుడు
 ర్భూచారల్యముచుగ నీక యెఱ్ఱోబ్రహ్మస్మృతిహమ్మించు
 సుస్థివృత్తికనన చిన్నగా చెలుగు బుద్ధిగూర్పవే మొక్కెదన్
 ||శరద॥ 92

మ॥ అరణ్యంబు ఘోరముచి యశ్వమును దానాజ్ఞించుకున్నట్టువే
 మరు కర్మబలగూర్చి జ్ఞానమను నన్తాగి ముఁజూడంగి నే
 ర్పరయన్ సేరని మానవాధముఁ డవిద్యాబాధముఁ గాయు కి
 ||శరద॥ 93

మ॥ మఱిపొక్కందును మాంద్యమొందు జనసామాన్యటవిం గాలనం
హరణప్రక్రియసల్పుటాండికను నిద్రావస్థయొక్కందుగా
కరిషద్వర్ణము వెంటనంట నినునేధ్యానించు అట్లొకదే ॥శరద॥

మ॥ తెరువుందోపగనీకకార్కొగులు ధాత్రింగ్రమ్మి వర్షించు న
త్తఱిమించుల్ గనజేయునప్పడపుడుద్యల్లీల మాగ్గమ్మున
క్కరణిజ్ఞానము బంధమగులకు మోక్షస్థానముంజూపెడున్ ॥శ॥

మ॥ వరతీక్షాంశుక రాహతింబొరసి యోర్నలేక యల్లాడుచుం
తరురాజంబునుఁ జేరినీనటబొందంగోరు పాంధుండు నా
సరణింగోరు భవాగ్నికిన్ వెఱచు వాస్తవ్యుండు నిజేరంగన్ ॥శ॥

మ॥ నిరతంబొక్కట నెండవేడిమికి నేనిన్సైచు పాంధుండు త
త్తరమందుంగ దె వర్ష బిగుదువు మెయిందాకంగ నల్లె భవ
స్మరణసేయఁ లేని నెమ్మదియ భేచ్ఛనల్పు దుష్కార్యముల్
॥శరద॥ 98

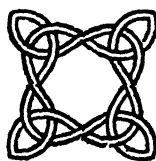
మ॥ మెఱుపుల్ దోచినయొత మేఘమున గంభీరధ్వనుబుట్టున
క్కరణింగర్చచయంబునంటి ఫలసంఘాతంబు బొల్పారు చం
చొంగన్ నేరిచి దుష్క్రియల్ సలుప లేరేవేళలధీనిధుల్ ॥శర॥

మ॥ దురముంబన్ని న మానవేశ్వరుడు పొందుంబొప ంకంబు నా
దురమందుగ దన ప్రాణముల్ విడువ నుద్యోగించు ధీరుండు తా
బొరయున్ ముక్తిని త్యాగమెల్లపుడు చూపుంగాదె మోక్షాంగ
నన్ ॥శరద॥ 100

మ॥ ఉరుభక్తిందగునాదుతండ్రి మును దైవోపాసకుండౌట
 సత్త్వరలీలఁ భవదీయపాదమననవ్యాపారమేపారఁ జే
 కురె మోక్షంబునుగూర్చు భారమింక నీకుంగట్టియున్నాడనో॥శర॥

మ॥ నరసింహోభ్యుండ మన్నవాన్వయుండ నాంధ్రగ్రంథనిర్మాణమే
 దురలీలోన్నతుండఁ నియోగికులచాగ్లోరాశిచంద్రుండ నీ
 వరపద్యావళిఁగూర్చి నీకొసఁగితిఁ బ్రహ్మర్పణంబంచొగ్గి
 శరదభద్ర్యతిదేహ మన్నవ నివాసా యీశ సామేశ్వరా॥ 102

ఇది శ్రీమన్నన్నవ లక్ష్మణమంత్రిపాత్ర
 బుచ్చిరాజామాత్య పుత్ర నరసింహ
 కవి ప్రణీతంబైన సామేశ్వరస్తవము
 సంపూర్ణము.

10823

